

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: **V. D.**, narozený dne X.
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Novotným
sídlem Archangelská 1568/1, 100 00 Praha 10

proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**
sídlem Olšanská 2, P.O. Box 78, 130 51 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 3. 1. 2023, č. j.: CPR-31696-2/ČJ-2022-930310-V217

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 3. 1. 2023, č. j.: CPR-31696-2/ČJ-2022-930310-V217, jímž bylo podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) a odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, k žalobcovu odvolání částečně změněno a ve zbytku potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy ze dne 4. 9. 2022, č. j.: KRPA-118923-28/ČJ-2022-000022-SV. Napadeným rozhodnutím ve spojení s rozhodnutím prvoinstančním bylo žalobci podle ustanovení § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „z.p.c.“), uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států EU, v délce 15 měsíců; dále bylo ve výroku prvoinstančního rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

konstatováno, že se dle závazného stanoviska vydaného podle ustanovení § 120a z.p.c. na žalobce vztahují důvody znemožňující jeho vycestování.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě namítal, že nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav věci ani opatřeny dostatečné podklady pro rozhodnutí, žalobce na území České republiky nepobýval bez platného oprávnění k pobytu, nebylo prokázáno, že by překročil dobu 90 dnů nepřetržitého pobytu na území schengenského prostoru, nebylo prokázáno, že by na území schengenského prostoru pobýval nepřetržitě ode dne 26. 1. 2020 do dne 12. 5. 2021, ode dne 17. 7. 2020 do dne 12. 5. 2021 nepobýval na území České republiky bez oprávnění, v době pobytové kontroly provedené dne 12. 5. 2021 se nacházel na území České republiky legálně v rámci povolených 90 dnů, nebyly dány důvody pro správní vyhoštění, uložené správní vyhoštění je taktéž nepřiměřeným zásahem do jeho soukromého a rodinného života, měla mu být uložena jen povinnost opustit území, na území České republiky se nachází z důvodu války na Ukrajině, s ohledem na válku nemohl z území schengenského prostoru objektivně vycestovat, nebyl tak řádně zjištěn skutkový stav, žalovaná si neobstarala dostatečné podklady, nebylo postupováno v souladu s právními předpisy, nebyly šetřeny žalobcovy oprávněné zájmy, žalovaná nedbala, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a odpovídalo okolnostem daného případu, nebyly splněny zákonné podmínky pro uložení správního vyhoštění a stanovení doby, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států EU.
3. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

4. Žalovaná se k žalobě vyjádřila, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek vyslovila s žalobou nesouhlas. Odkázala na napadené rozhodnutí, které obsahuje vše potřebné, byla řádně posouzena přiměřenost opatření ve vztahu k soukromému a rodinnému životu, opatření je přiměřené, jeho délka byla stanovena v zákonném rozpětí, od správního vyhoštění nebylo možné upustit, napadené rozhodnutí je zákonné. Žalobu navrhla žalovaná zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 12. 5. 2021 v 9:00 až 9:30 hodin byl žalobce kontrolován policejní hlídkou, byla zjištěna absence oprávnění k pobytu, v cestovním pase neměl žalobce vylepené žádné vízum a poslední vstupní razítko do schengenského prostoru bylo ze dne 26. 1. 2020, jiné vstupní ani výstupní razítko nebylo v pase uvedeno (úřední záznam ze dne 12. 5. 2021, č. j.: KRPA-118923-1/ČJ-2021-000022-SV, a žalobcův cestovní pas).
6. Dne 12. 5. 2021 bylo s žalobcem zahájeno řízení o správním vyhoštění z důvodu pobývání na území bez platného oprávnění k pobytu (oznámení zahájení správního řízení, č. j.: KRPA-118923-8/ČJ-2021-000022-SV).
7. V rámci svého výslechu dne 12. 5. 2021, z něž byl vyhotoven protokol, č. j.: KRPA-118923-10/ČJ-2021-000022-SV, žalobce mj. uvedl, že do schengenského prostoru naposledy vstoupil dne 26. 1. 2020 a už nevystoupil, týž den vstoupil na území České republiky, které

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

dosud neopustil, přijel za prací, zažádáno o pobyt nemá, je si vědom, že na území mohl pobývat jen 90 dnů a je zde nelegálně, nevycestoval, protože v Maďarsku podal v únoru 2020 žádost o udělení pobytu, ale nebyl mu udělen, bydlí s přítelkyní v pronajatém bytě, ve vztahu jsou od léta 2020 a společnou domácnost sdílí od 1. 1. 2021, přítelkyně má v České republice trvalý pobyt a na Ukrajině syna, matku a bratra, žalobce je rozvedený a ve vlasti má syna, v České republice ani na Ukrajině nemá žádný majetek, v České republice nemá ani žádné vazby či zdravotní pojištění, v České republice pracuje na stavbách, je si vědom, že zde nemůže pracovat, společnou domácnost financuje sám, přítelkyně je několik týdnů těhotná, bude se muset starat o své dítě, v České republice nemá rodinné příslušníky, ve vlasti má jen rodiče a sestru, v zemi původu má zajištěné bydlení u rodičů, jeho vycestování bude zásahem do soukromého a rodinného života pro jeho přítelkyni, v České republice nemá závazky ani pohledávky, je zdravý, ve vycestování mu brání vztah s přítelkyní, čekají spolu dítě, ve vlasti mu kromě války nic nehrozí, v případě vyhoštění vycestuje dobrovolně.

8. V rámci svého výsledku dne 10. 6. 2021, z něž byl vyhotoven protokol, č. j.: KRPA-118923-17/ČJ-2021-000022-SV, žalobcova přítelkyně mj. uvedla, že je rozvedená, žalobce je její přítel, seznámili se někdy v červenci 2020 a od 1. 1. 2021 sdílí společnou domácnost, na současné adrese zatím není přihlášena k pobytu, přítel v České republice pracuje, společný život by na Ukrajině realizovat nemohli, protože tu má syna, který se narodil v České republice a na Ukrajině nikdy nebydlel, nedokáže si představit, že přítel dostane správní vyhoštění, sama pobývá v České republice od roku 2005, přítel má překážku ve vycestování, tou je vztah s ní, skončení jeho pobytu pro ni bude zásahem do soukromého a rodinného života, přítel se částečně podílí na výchově jejího syna, ve vlasti mu nejspíš nic nehrozí, přítel má ve vlasti dům.
9. Rozhodnutím prvostupňového orgánu ze dne 18. 7. 2021, č. j.: KRPA-118923-21/ČJ-2021-000022-SV, bylo žalobci podle ustanovení § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 z.p.c. uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států EU, v délce 15 měsíců; dále bylo ve výroku rozhodnutí konstatováno, že podle ustanovení § 179 z.p.c. nebyly shledány důvody znemožňující žalobcovo vycestování a jeho vycestování je možné.
10. K žalobcovu odvolání žalovaná rozhodnutím ze dne 23. 5. 2022, č. j.: CPR-22383-2/ČJ-2021-930310-V217, rozhodnutí prvostupňového orgánu ze dne 18. 7. 2021 zrušila a vrátila mu věc k dalšímu řízení; důvodem byla invaze Ruska na Ukrajinu, v jejímž světle nemohl obstát závěr o neexistenci překážek vycestování.
11. Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky dne 20. 5. 2022 vydalo ve věci závazné stanovisko k možnosti vycestování cizince, č. j.: MV-93965-1/OAM-2022, podle něž není vycestování žalobce možné, neboť by mu v případě návratu do vlasti mohlo hrozit skutečné nebezpečí ve smyslu ustanovení § 179 z.p.c.
12. Dne 15. 8. 2022 se žalobce ve věci vyjádřil, upozornil, že je na Ukrajině válka a vycestovat tam není možné, byl by tam ohrožen na životě, správní vyhoštění je nepřiměřeným zásahem do jeho soukromého a rodinného života, měla by mu být uložena povinnost opustit území.
13. Následně vydal prvoinstanční orgán (Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy) ve věci rozhodnutí ze dne 4. 9. 2022, č. j.: KRPA-118923-28/ČJ-2021-000022-SV, jímž žalobci uložil správní vyhoštění a stanovil dobu, po kterou mu nelze Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

umožnit vstup na území členských států EU, v délce 15 měsíců, rovněž shledal důvody znemožňující dle ustanovení § 179 z.p.c. žalobcovo vycestování. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které ve značné míře obsahově korespondovalo s žalobou.

14. Dne 3. 1. 2023 vydala žalovaná žalobou napadené rozhodnutí.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

15. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ustanovení § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
16. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s.
17. Podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 z.p.c. *policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států, až na 5 let, pobývá-li cizinec na území bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu není oprávněn.*
18. Podle ust. § 119a odst. 2 z.p.c. *rozhodnutí o správním vyhoštění podle § 119 nelze vydat, jestliže jeho důsledkem by byl nepřiměřený zásah do soukromého nebo rodinného života cizince.*
19. Podle ust. § 179 odst. 1 z.p.c. *vycestování cizince není možné v případě důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu tam hrozilo skutečné nebezpečí.*
20. Soud předně uvádí, že bylo dostatečně prokázáno a podloženo podklady, že žalobce vstoupil do schengenského prostoru dne 26. 1. 2020 a pobýval v České republice neoprávněně ode dne 17. 7. 2020 (kdy skončila možnost pobývat v České republice v souvislosti s opatřeními proti koronaviru) do dne 12. 5. 2021 (kdy byl kontrolován policejní hlídkou). O uvedeném jednoznačně svědčil žalobcův cestovní doklad; pokud by žalobce schengenský prostor řádně opustil, musel by to mít ve svém dokladu vyznačeno, pokud by tak žalobce učinil mimo oficiální hraniční přechod, nemůže to jít k tíži žalované, mít v pořádku údaje v cestovním dokladu je žalobcova povinnost a odpovědnost, zvláště když chce v souvislosti s ním využít možnosti pobývat na území členských států EU po dobu 90 dní v rámci 180 dní. V dané situaci bylo na žalobci, aby prokázal své povolení pobytu, což se mu nezdařilo. Krom toho proti uvedenému důkazu (údajům v cestovním dokladu žalobce, resp. absenci údajů jiných) nesvědčilo vůbec nic. Dokonce samotný žalobce během svého výsledku potvrdil, že skutečně na území schengenského prostoru vstoupil dne 26. 1. 2020 a od té doby z něj již nevycestoval. Neoprávněný pobyt žalobce byl tedy zjištěn dostatečně a byly splněny zákonné podmínky pro uložení správního vyhoštění dle ustanovení § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 z.p.c.
21. Jsou-li splněny zákonné podmínky pro uložení správního vyhoštění, je příslušný správní orgán povinen správní vyhoštění uložit, jednou ze situací, kdy podmínky splněny nejsou a je třeba přistoupit k uložení povinnosti opustit území (dle ustanovení § 50a z.p.c.),

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

je jeho nepřiměřenost ve vztahu k rodinnému a soukromému životu cizince (§ 119a odst. 2 z.p.c.). Žalobce v žalobě namítal takovou nepřiměřenost přijatého opatření, ale nikterak ji neodůvodnil. Soud připomíná, že žalobce začal rozvíjet svůj vztah s přítelkyní v červenci 2020, tedy právě v době, kdy začal jeho neoprávněný pobyt na území České republiky. V uvedeném případě lze nepřiměřenost správního vyhoštění shledat jen vzácně, za mimořádných okolností. Obdobně se vyjádřil též Nejvyšší správní soud v právní větě k rozsudku ze dne 28. 2. 2014, č. j.: 5 As 102/2013 – 31: „Pokud cizinec založil svůj rodinný život v České republice s vědomím, že jeho pobyt na území ČR je od počátku neoprávněný, bude rozhodnutí o jeho správním vyhoštění představovat nepřiměřený zásah do jeho soukromého a rodinného života ve smyslu § 119a odst. 2 a § 174a zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod pouze výjimečně, což však nevylučuje, že takové mimořádné okolnosti mohou v konkrétní věci nastat.“ V případě žalobce žádné mimořádné okolnosti, jež by mohly zakládat nepřiměřenost uloženého opatření, nenastaly, resp. nebylo ohledně nich uneseno břemeno tvrzení. Žalobcova přítelkyně je ukrajinské státní příslušnosti, a tak mohou oba rozvíjet rodinný život ve své vlasti (po odpadnutí překážek vycestování), kde má žalobce zázemí, stejně tak mohou ve vlasti vychovávat děti. Žalobní námitka stran nepřiměřenosti správního vyhoštění proto není důvodná.

22. Válka na Ukrajině má vliv na nemožnost žalobce vycestovat, avšak neměla vliv na jeho neoprávněný pobyt, kvůli němuž byl vyhoštěn. Žalobci byl kladen k tíži neoprávněný pobyt do dne 12. 5. 2021, válka ale začala až dne 24. 2. 2022, námitce objektivní nemožnosti vycestovat kvůli válce tudíž nelze přisvědčit.
23. Doba, po niž žalobce nebude moci vstoupit na území členských států EU, byla stanovena v zákonném rozmezí, ba v jeho dolní čtvrtině, a správní orgány ji řádně odůvodnily. Za situace, kdy žalobce na území pobýval neoprávněně téměř deset měsíců a vykonával zde, jak sám uvádí, protiprávně výdělečnou činnost, nelze v postupu žalovaného shledat zneužití správního uvážení.
24. V mezích žalobních bodů nedošlo ani k porušení základních procesních ustanovení správního řízení, které žalobce v žalobě obecně uvedl.
25. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.r.s. jako nedůvodnou zamítl.
26. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.r.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 20. února 2023

JUDr. Václav Kočka-Amort v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.